

Chuyện Giàn Thiên Lý

Anh Bằng

Tôi đứng bên này sông, bên kia vùng lừa khó
Làng tôi đây, bao năm dài chinh chiến, từng lũy tre muôn
phiến Tôi có người vợ ngoan Đẹp như trăng mười
sáu, cười rồi đánh xa nhau Nhớ đôi môi nàng
hiền, xinh xinh màu nắng Má nàng hồng thơm mùi thơm lúa non Ai ra
đi mà không từng bịn rịn Xa người yêu mà để mấy ai
vui Em nhìn theo bóng nước mắt chia phôi Tôi mạnh
bước mà nghe hồn nhỏ lệ Đây anh linh

chiến, người bạn pháo binh Mẹ tôi tóc sương từng đêm nghe đạn
 pháo rơi thật buồn Anh rót cho khéo nhé, kéo làm vào nhà
 tôi Nhà tôi ở cuối chân đồi, có gian thiên
 lý, có người tôi thương

Tôi đứng bên này sông, bên kia vùng lửa khói
 Làng tôi đây, bao năm dài chinh chiến, từng lũy tre muện
 phiền Tôi có người vợ ngoan Đẹp như trăng mười
 sáu, cười rồi đánh xa nhau Nhớ đôi môi nàng hiền, xinh xinh màu
 nắng Má nàng hồng thơm mùi thơm lúa non Ai ra đi mà không từng bịn
 rịn Xa người yêu mà để mấy ai vui Em nhìn
 theo bằng nước mắt chia phôi Tôi mạnh bước mà nghe hồn nhỏ
 lệ Đây anh lính chiến, người bạn pháo binh Mẹ tôi tóc
 sương từng đêm nghe đạn pháo rơi thật buồn Anh rót cho khéo
 nhé, kéo làm vào nhà tôi Nhà tôi ở cuối chân
 đồi, có gian thiên lý, có người tôi
 thương